

لقمان حکیم

-۴-

نه آن پرور و نازک اندام بود
زبون دید و در کار گل داشت
کس از بندۀ خواجه نشناختش
ز لقمانش آمد نهیّی فراز
بخندید لقمان که پوزش چه سود
بیکساعت از دل برون چون کنم
که سود تو مارا زیانی نکرد
مرا حکمت و معرفت گشت بیش
که فرمایمش وقتها کار ساخت
چو یاد آید سختی کار گل
بوستان باب چهارم^۱

کس را از آدمیان عمر چندان‌که لقمان حکیم را بوده نبوده است سه هزار سال
عمر او بود چون با آخر رسید و ملک الموت یامد اورا دید در هیان نی بستی نشسته زنبیل
می‌بافت گفت ای لقمان سه هزار سال عمر یافقی چرا خانه نساختی گفت ای عزرائیل
کسی که او را چون توانی در بی بود پروای خانه ساختن کی بود.

کلیات سعدی مجلس چهارم^۲

باندرز فرمود کلی خوب چهر
که جان یا بدت زان خورش پرورش
می‌رام جز در دواج پرند

شنیدم که لقمان پسر را ز مهر
مخور طعمه جز خسروانی خورش
مجو کام جز از بت نوشخند

وزان خاطر دوستان شاد کن
بگفت ای پرسوی معنی گرای
که گردد بکامت چوشکر شرنگ
که خارت شو زیر تن پر نیان
که در دیده دیوت نماید پری
که هرجاروی باشدت منزلی
گرت رای و هوشست در کش بکوش
بدان را به نیکی بخود یار کن

گلشن صبا^۱

بهر خطه ای خانه بنیاد کن
بگفت ای پدر پند ممکن سرای
چنان لقمه برخویشتن گیرشک
براحت مخسب آنقدر تا توان
زوصل پری باش چندان بری
بدانگونه کن جای در هر دلی
در پند لقمان بـا رای و هـوش
چو گل همنشینی بهر خار کن

زندگانی و سخنان لـان داستان ازوپ را بخاطر می آورد . افسانه های که در باره این دو تن نقل کرده اند در موارد عدیده شباهت دارند . امثال ازوپ در ادبیات اروپا شهرت بسیار دارد . کسانی مانند فدر ، لاڈونتن ، فلوریان و کریلف از امثال او مایه و الهام گرفته اند با اینهمه زندگی او در ظلمت او هام و افسانه ها مخفی مانده است . او در حدود قرن ششم قبل از میلاد متولد گردید و در ۵۶۰ ق م وفات یافت .

در آتن و ساموس چندی بندۀ ای هملوک بود . مـوطن و مولد اصلی او نیز مجهول است . غالباً او را از فریگی Frigie مـی دانند . بعضی مولدش را تراس Thrace ، بعضی ساموش Samos ، بعضی ساردن ، و حتی بعضی مصر دانسته اند . از روایات پـلـوتارک بر می آید که او کریه منظر ، الکن و احـدب بوده اما عـقل و افـر و هـوش سـرشاری داشته است . آخرین خواجه او کـه خانتوس Xantus یا یادهـون Iadmon نام داشته او را آزاد کرده است . گویند از آن پـس چندی بـسیر و سـیاحـت پـرداخت . در مصر و بـابل و قـسمـتـی اـزمـشـرق مـسـافـرـتـ کـرد . در سـارـد بـدرـبارـ کـرـزـوسـ رـفت . باـآنـکـهـ منـظـرـیـ رـشتـ دـاشـتـ هـوشـ وـ فـطـانـتـ اوـ هـجـبـتـ وـ عنـایـتـ پـادـشاـهـ لـیدـیـ رـاـ جـلـبـ کـرد . کـرـزـوسـ

۱- اشعار و حکایات دیگری را که نویسنده دانشمند این مقاله از مشنوی و دیگر کتب ادبی استخراج فرموده بودند چاپ نکردم زیرا در دسترس همکان است .

اورا مأمور کرد که از طرف وی نذور و هدایاتی برای معبد دلف ببرد . وی که از زرق و تزویر کاهنان آن معبد سخت بشکفت آمده بود در باره آنان سخنان طعنه آمیزی گفت . آنها نیز بوضع شکفتی از او انتقام گرفتند . بدینگونه که جام طلایی را که مخصوص خدایان معبد بود در بنه او نهادند و سپس او را بذدی متهم کردند سر انجام وی را بمرگ محکوم کردند و از دیوار حصار فرود انکشند . افسانه‌ها پایان زندگی او را بدینگونه نقل کرده‌اند .

یونانیها در باره او حکایات و قصه‌های زیادی داشته‌اند . این حکایات را در قرن چهاردهم میلادی کشیشی بنام ماکسیم بلانو^۱ در کتابی بعنوان «زندگی ازوپ» جمع آورد .

امثال ازوپ حکایاتی از زبان حیوانات بود که از قدیم بوی نسبت داده بودند . در پایان قرن پنجم قبل از میلاد مجموعه از این امثال رائج بوده است که سقراط بعضی از آنها را بنظم آورده بود .

یک مجموعه کوچک تازی نیز بنام «امثال لقمان» وجود دارد که امثال ازوپ را بخاطر می‌آورد . این مجموعه شامل چهل و یک قصه یا مثل است که عیناً جزو امثال ازوپ نیز آمده است . مجموعه مزبور را در اروپا در نبورگ^۲ و سپس شربونو^۳ طبع و ترجمه کرده‌اند – درین امثال جانورانی که مخصوص منحیط عرب هستند مانند شتر و شتر مرغ و شغال چندان نقش و عملی ندارند . ازین رو بعضی های پندارند که مجموعه مزبور جز ترجمه نخبه‌ای از امثال ازوپ چیز دیگری نباشد ، در واقع بنظر می‌آید که انشاء این قصه‌ها نیز از حدود چند قرن قبل فراتر نمی‌رود . آیا بین این «امثال لقمان» و آنچه بنام «مجلة لقمان» در سیره ابن‌هشام یاد شده است رابطه هست ؟ ظاهراً بین سؤال نمی‌توان جواب قطعی داد .

از داستانهایی که در باره لقمان نقل کرده‌اند . بعضی را عیناً در باره ازوپ نیز آورده‌اند . چنانکه قصه «دلوزبان گوسفند» و قصه گر و بستن خواجه در باره آشامیدن

آب دریاچه و نیز قصه غلامان که میوه را خوردند و لقمان را متهم کردند، در کتاب پلانود و پلوتارک^۱ در باره ازوپ نیز نقل شده است.

بنظرمی آید که در داستان لقمان افسانه‌های ازوپ بالفسانه‌های دیگری آمیخته باشد. از همین جا درباره شخصیت او اختلافات پیش آمده است. بعضی اورا با بلعم زاهد که در توراه مذکور است یکی شمرده اند. این یک نظریه کهنه و قدیمی است. مورخین عرب چنانکه گذشت، نسب او را لقمان بن باعور بن ناحور بن تارخ ذکر کرده اند. کسانی که خواسته‌اند این نسب نام را در توراه نیز بیابند آن را با بلعم بن باعور تطبیق کرده اند. یاشاید آنها شباهت و قرابتی را که از لحاظ معنی بین ریشه بلعم و لقم وجود دارد مؤید فرض خود پنداشته باشند. اما آیا ممکن است بلعام را که در توراه منقول و ملعون است با لقمان که در قرآن مورد تمجید و تحسین می‌باشد یکی فرض کرد؟ حای تردید و تأمل است:

بعضی نیز لقمان را با احیقر یکی دانسته‌اند. این نظر اگر چه تازگی ندارد اما بتازگی طرفداران جدی یافته است. گویند احیقر وزیر سنا خریب بود و چون فرزند پداشت. کودکی را - نام او نادان - بفرزندی پذیرفت. نادان که شایسته چنان پدری نبود باو خیانت کرد و نامه‌هایی مزور بنام او ساخت که پادشاه را نسبت باو بد گمان کرد. شاه فرمان داد احیقر را بقتل آورند اما جlad از قتل او چشم پوشید و در پندش نگاه داشت. سرانجام شاه از بیگنگنای او خبر یافت و اورا بخسود، نادان را بدوسپرد تا مجازات کند.

پیداست که این داستان با حکایات بزرگ‌هر بیش از لقمان شباهت دارد معذلک درباره موارد اقوال و احوال احیقر یاد آور اقوال و احوال لقمان می‌باشد. اما نام لقمان بیش از هر چیز اسم الکمئون^۲ را بخاطر می‌آورد. وی نیز مانند ازوپ نزد کرزوس پادشاه ساردن مکانت یافت. گویند که او یکی از معماهای معبد دلف

۲ - بلعم الاسم : ابتلعها . البلعم. الاکول الشدید البلمع. لقمان الصعاصع: اکله سریما . «منجد الطلاق»

را توانست برای پادشاه ساراد حل و تعبیر کند. از اینجهت مورد عنایت وی واقع گشت و مکنت هنگفتی بصله گرفت.

حل معماهی دلف باید برای الکمئون شهرت و توفيق بسیاری بیار آورده باشد بعید نیست که پس از گذشت قرنها، حکایات ازوپ را با نام این مرد هوشمندی که فطانت وزیر کی او معماهای مبهم و بیچیده معبد دلفرا حل کرده بود بهم آمیخته باشند و لاز آن میان «لقمان» بوجود آمده باشد.

پایان

هنا بع

تعالبی ، ثمار القلوب فی المضاف و المنسوب طبع قاهره ۱۹۰۸ تعلبی ، عرائس النفائس معروف به قصص الانبياء طبع مصر. سیرة ابن هشام الجزر، الثاني طبع مصر ۱۳۲۹ .
المعمر بن لاپی حاتم السجستانی طبع مصر. الاذکیاء لاپی الفرج عبدالرحمن بن علی بن الجوزی طبع مصر ۱۳۰۴ . تاریخ مختار الدول لابی الفرج بن عبری. دمیری، حیاة الحیوان کلمة لمد. قسطی تاریخ الحكماء طبع لاپزیگ . تفسیر طبری طبع مصر. تفسیر ابوالفتوح چاپ طهران .
انوار التنزیل تفسیر بیضاوی چاپ عثمانی ۱۳۰۵ . معجم البلدان یاقوت طبع لاپزیگ ج ۳

Encyclopedie de l'Islam tome III.

Derenbourg : Fables de Loqman le sage

The Story of Ahikar . Cambridge 1913

Bentley:Upon TheFables of Aesop 1874

Dezobry -Bachlet: Dictionnaire general de Biographie et d'histoire, de mythologie.... Paris 1889

Encyclopedia Americana Vol I